

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoE/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714213852
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8714213852.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Andreja Radomského v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advocate s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: E. Ž., O.. XX.XX.XXXX, V. U. P., o vymoženie 917,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č. k. 13Er/732/2014-26 zo dňa 26.11.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie súdu prvej inštancie.

Oprávnený nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a povinnému a súdnemu exekútorovi sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie proti oprávnenému. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a uznesením č. k. 13Er/732/2014-12 zo dňa 26.01.2015 Okresný súd Poprad zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 917,97 eur od 10.02.2013 do zaplatenia. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.07.2015. Súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 26.01.2015. Dňa 07.04.2016 bolo tunajšiemu súdu doručené oznámenie súdneho exekútora, v ktorom súdny exekútor uviedol, že exekučné konanie je vedené na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky, pričom podľa § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie do 30 dní odo dňa účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z.. Súdny exekútor oznámil, že oprávnený návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote nedoplnil. Uviedol, že necháva plne na rozhodnutí súdu, či dané konanie zastaví, rozhodne o pokračovaní alebo nebude o danom podaní rozhodovať. Zároveň však poukázal na to, že hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko fyzická osoba v čase podpísania zmluvy o úvere a vystavení zmenky bola registrovaná ako podnikateľ a konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

2. Aplikujúc ustanovenia § 433h ods. 1, § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 2, 3,4 ,5 ,6 Exekučného poriadku súd prvej inštancie uviedol, že zákonom č. 438/2015 Z. z. došlo s účinnosťou od 23.12.2015 k novelizácii Exekučného poriadku, ktorá sa týkala vymáhania nárokov zo zmenky proti povinným, ktorí sú fyzickými osobami. Podľa novej právnej úpravy je oprávnený povinný opísať v návrhu na vykonanie exekúcie aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy osvedčujúce tieto skutočnosti; túto povinnosť má aj indosatár. Predmetnou novelou bolo doplnené tiež prechodné ustanovenie § 243f Exekučného poriadku, ktoré vyžaduje, aby uvedené skutočnosti boli doplnené aj v už začatých exekúciách, a to do 30 dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. (t. j. do 22.01.2016). Pre

už začaté exekúcie, v ktorých sa vymáha právo zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, platí dňom účinnosti predmetnej novely ex lege odklad exekúcie (§ 243f ods. 3 Exekučného poriadku). V prípade riadneho a včasného doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie má súd preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a ak exekúciu nezastaví, má rozhodnúť o pokračovaní exekúcie (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku)

4. V zmysle ustanovenia § 243f Exekučného poriadku bola oprávneným uložená povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie aj v začatých exekúciách, v ktorých sa uplatňuje nárok zo zmenky, a to v lehote do 22.1.2016. Zákonodarca sledoval touto novelou zvýšenú ochranu spotrebiteľa a určil oprávnenému povinnosť v prípade, ak sa vedie exekučné konanie proti fyzickej osobe na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky, preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo v prípade, ak sa jedná o nárok zo zmenky, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, preukázať, že v konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie (podklad na vykonanie exekúcie), bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Z ustanovenia § 243f ods. 4 Exekučného poriadku vyplýva, že dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) sa prezumujú (predpokladajú), ak sa nepreukáže opak. Dôkazné bremeno preukázať neexistenciu dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku má oprávnený, avšak zákon zároveň stanovil oprávnenému lehotu, v ktorej musí dôkazné bremeno splniť.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že dňa 22.01.2016 uplynula lehota na podanie doplnenia návrhu podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku a oprávnený nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie včas, t. j. v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, ktorá začala plynúť dňom účinnosti prechodných ustanovení, t. j. dňom 23.12.2015, súd exekúciu v zmysle § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil. Pre úplnosť súd dodáva, že z predmetných ustanovení Exekučného poriadku vyplynula oprávnenému nie len zákonná lehota na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, ale aj spôsob a forma, akou má byť toto doplnenie realizované, a to najmä doplnením a preukázaním tvrdených skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným.

6. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

7. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený včas odvolanie s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Oprávnený namietal v tomto konaní spotrebiteľský charakter sporu. Poukázal na to, že zmluvu o úvere uzatvoril povinný ako dlžník pod obchodným menom E. Ž. ako fyzická osoba - podnikateľ, pričom pri uzatvorení zmluvy o úvere konal v rámci svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na účel podnikania.

8. Oprávnený v súlade s ust. §243f ods.1 Exekučného poriadku pre splnenie zákonom uloženej povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie o skutočnosti špecifikované v ust. § 39 ods.4 Exekučného poriadku uvádza opätovne nasledovné: Rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od počiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia Exekučného titulu, na podklade ktorého je vykonávaná táto exekúcia a na podklade ktorého bol spísaný formou zápisnice aj samotný návrh na vykonanie exekúcie. Tieto skutočnosti sa tak stali v minulosti známe súdному exekútorovi, ktorému Oprávnený navrhol vykonanie exekúcie a stali sa známe rovnako tak súdu, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Rozhodovacia činnosť súdu vykonaná podľa ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku vedúca k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie po preskúmaní formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu zohľadnila logicky všetky tieto skutočnosti, pretože súd sa s obsahom Exekučného titulu a dôvodmi jeho vydania v celosti oboznámil a nevyžadoval žiadne ďalšie spresnenia. Exekučný titul bol vydaný ako dôsledok riadne vykonaného súdneho konania v ktorom boli dodržané všetky zásady spravodlivosti. Skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sa stali predmetom dokazovania a strany sporu voči nim mali možnosť uplatňovať akékoľvek relevantné námietky. Opísané skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným nespochybnil ani sám povinný podaním žaloby podľa ust. § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. Dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované ust. § 39 ods.4 Exekučného poriadku sú od počiatku výkonu exekúcie súčasťou exekučného spisu a boli v minulosti súdom podľa ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku preskúmané. Medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov. Oprávnený je však pripravený opätovne doložiť

akékoľvek z týchto dôkazov ak došlo k ich strate z exekučného spisu. Oprávnený má za to, že vyššie uvedené svedčí o tom, že si povinnosť splnenú zákonných ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil, a teda doplnil návrh na vykonanie exekúcie v stanovenej lehote. Oprávnený preto zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru.

9. Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Odvolací súd poukazuje na základnú črtu spotrebiteľských zmlúv a to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý oprávneným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou Zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Oprávnený má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo oprávneným preukázané, aby úver poskytol povinnému za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti tohto účastníka zmluvy. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si oprávnený nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel uzatvorenia uvedený nebol. Podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení sp. zn. I. ÚS 243/07 „Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala.“

14. Odvolací súd na potvrdenie správnosti vyššie uvedeného poukazuje aj na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18CoE/23/2019 zo dňa 26.08.2019: „V ohľade zdôvodnenia vzťahu medzi účastníkmi ako vzťahu spotrebiteľského je nutné uviesť, že preukázaním účelu poskytnutia úveru nemôže byť len všeobecný údaj v zmluve o poskytnutí úveru- „na výkon podnikania“, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis s predmetnou činnosťou odberateľa, teda povinného, vôbec uzavretie príslušnej zmluvy malo. Uvedené možno vyvodit' aj zo skutočností, že predmetná zmluva o úvere má povahu značne jednostranne adhéznej zmluvy obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich povinného, ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Najmä ak uzavretiu samotnej zmluvy predchádzala žiadosť povinného o uzavretie jednoduchej pôžičky, v ktorej

nebol definovaný účel použitia peňažných prostriedkov, teda povinný nežiadal uzatvoriť podnikateľský úver. Jej forma na predtlačenom formulári skôr svedčí o skutočnosti, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán. Nemožno teda opomenúť, že predmetná zmluva o úvere má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typický tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemôže meniť vzhľadom na formulárovú predtlač. Zo žiadosti povinného o poskytnutie jednoduchej pôžičky a ani zo samotnej zmluvy o úvere nevyplýva či skutočne poskytnutý úver zodpovedá účelu podnikania povinného, a aký konkrétny súvis s takýmto podnikaním, či predmetom podnikateľskej činnosti povinného vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má. Argumentácia oprávneného v tomto rozsahu je preto nedôvodná, ak navyše v prípade pochybností o tom, či ide, alebo nejde o zmluvu spotrebiteľskú, má dôkazné bremeno práve dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 3. septembra 2015 Vo veci C-110/14, Horățiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank România SA, podľa ktorého „pojem „spotrebiteľ“ v zmysle článku 2 písm. b) smernice 93/13 má objektívnu povahu a nezávisí od konkrétnych vedomostí, ktoré môže dotknutá osoba mať alebo od informácií, ktoré táto osoba skutočne má k dispozícii.“

15. Z rozsahu spisu vyplýva, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol zmluvou o úvere zo dňa 09.05.2012, exekučným titulom v tomto konaní je právoplatne vykonateľný rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou a.s., ktorý vydal ustanovený rozhodca L. U. E. dňa 02.04.2014. Návrh na vykonanie exekúcie spísal oprávnením súdneho exekútora dňa 08.11.2014. Z obsahu tohto návrhu vyplýva, že jeho prílohou bol originál exekučného titulu, kópia exekučného titulu, zmluva o úvere, plnomocenstvo advokátskej kancelárie Advocate s.r.o., zmenka, kolok.

16. Právoplatným uznesením bola žiadosť súdneho exekútora o vymoženie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 917,97 eur od 10.02.2013 do zaplatenia zamietnutá, s tým, že dňa 26.01.2015 bolo Okresným súdom Poprad vydané poverenie na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 917,97 eur, 6 % ročný úrok zo sumy 917,97 od 11.03.2013 do zaplatenia a trovy konania 268,41 eur a trovy exekúcie.

17. Podľa ustanovenia § 39 odsek 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

18. Podľa ustanovenia § 243f odsek 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

19. Podľa odseku 4 „ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

20. Podľa odseku 5, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

21. Podľa odseku 6, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

22. Podľa § 44 odsek 2 veta štvrtá a veta piata Exekučného poriadku, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na neprijateľné

zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

23. Podľa § 57 odsek 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

24. V priebehu exekúcie nadobudol dňa 23.12.2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým boli zmenené a doplnené ustanovenia § 39 odsek 4, § 44 odsek 2, § 57 písm. m), § 58 odsek 5 a § 243f Exekučného poriadku.

25. Oprávnený teda bol povinný doplniť návrh do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016. V prípade ak tak Oprávnený neučiní, pričom ide o zákonnú lehotu, ktorej zmeškanie súd nemôže odpustiť, súd postupom podľa ustanovenia § 243f odsek 5 Exekučného poriadku je povinný exekúciu zastaviť. Z obsahu spisu vyplýva, že takýto návrh oprávnený v zákonnej lehote nedoplnil.

26. Odvolací súd poukazuje aj na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. III. ÚS 752/2016 zo dňa 8. novembra 2016, podľa ktorého „Podľa názoru ústavného súdu okresný súd v posudzovanej veci postupoval a rozhodol ústavne akceptovateľným spôsobom, keď predmetnú exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku (hoci ho opomenul citovať) z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnený podaním doručeným v zákonnej lehote priamo exekučnému súdu. 20. Hoci znenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor [§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku (pozri napr. aj II. ÚS 615/2016, III. ÚS 564/2016)]. 21. Aj preto bolo tiež vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotnej sťažovateľky, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok (vo väčšom rozsahu), aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručila v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdnemu exekútorovi. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tiež poukazuje na to, že právne dôsledky vyplývajúce z právneho záveru okresného súdu zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie. 22. Nad rámec už uvedeného ústavný súd pripomína, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne konformný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. Ak to tak je, ústavný súd nemá dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí všeobecných súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (m. m. napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

27. Exekučným titulom je vyššie uvedený vykonateľný rozsudok, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že sa súd nezaoberal možným spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu medzi povinným ako zmenkovým dlžníkom a zmenkovým veriteľom, a z toho plynúcimi možnosťami obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi alebo so zákonom.

28. Povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, a teda dopĺňať návrh podľa § 243f Exekučného poriadku sa týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, ale i toho, kto nadobudol právo z exekučného titulu zmluvou o postúpení. V prípade

každej exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, musí exekučný súd skúmať, či vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a ak áno, či bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Tento postup sa týka všetkých exekúcií na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Preto každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, musí v návrhu na vykonanie exekúcie uviesť skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a to i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Rovnako v už prebiehajúcich exekúciách má povinnosť doplniť návrh v zmysle § 243f Exekučného poriadku každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Ak tieto skutočnosti nepozná alebo podklady na preukázanie vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu s povinným nemá, musí si ich od právneho predchodcu zabezpečiť, inak nemôže dosiahnuť vymoženie pohľadávky v rámci exekúcie.

29. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 odsek 4 Exekučného poriadku o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným má každý oprávnený, ak je podkladom na vykonanie exekúcie rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

30. Na záver odvolací súd poukazuje na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to na uznesenie sp. zn. I. ÚS 539/2016-38 zo dňa 14.09.2016, sp. zn. III. ÚS 778/2016-48 zo dňa 08.11.2016, sp. zn. II. ÚS 799/2016-8 zo dňa 27.10.2016, sp. zn. II. ÚS 780/2016-41 zo dňa 14.12.2016, uznesenie III. ÚS 849/2016-8, z ktorých vyplýva, že vyššie uvedená argumentácia prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu nepopiera podstatu a zmysel použitých zákonných ustanovení (§ 39 odsek 4 a § 243f Exekučného poriadku).

31. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 odsek 1 a 2 CSP.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 CSP v spojení s § 255 odsek 1 CSP tak, že povinnému a súdnemu exekútorovi, ktorí by mali mať s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).